

DE STER VAN NEDERLAND

HALFMAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

1 JULI 1937

No. 13

42e JAARGANG

»Voorwaar, Ik zeg ulieden, dat er niemand is, die verlaten heeft huis of ouders, of broeders, of vrouw of kinderen, om het Koninkrijk Gods, die niet zal veelvoudig wederontvangen in dezen tijd, en in de toekomstende eeuw het eeuwige leven.«

Lukas 18:29-30.

HANDWAGEN-PIONIERS

»Laat hen te voet komen met handwagens; laat hen hun lendenen omgorden en doorloopen en niets zal hen hinderen.«

Woorden uitgesproken door Brigham Young, toen hij beval, dat de emigranten de vlakten van Utah te voet zouden omtrekken. Zie blz. 207.

DE VOORNAAMSTE DEUGD : EERLIJKHEID

door Oud. Sylvester Q. Cannon,
Presideierenden bisschop der Kerk.

„Een eerlijk man is God's edelste arbeid" verklaarde Alexander Pope, Engeland's bekende achttiende-eeuwsche dichter. Hier is een praktische, krachtige toespraak over dit oude, doch steeds nieuwe onderwerp van Oud. Sylvester Q. Cannon, die reeds 11 jaar presideerende bisschop der Kerk is. Eerlijkheid is een onderwerp, waarover hij kan spreken, aangezien zijn kerkelijk ambt het beheer der Kerk-financiën met zich brengt.

Voor vele Hollanders is Pres. Cannon geen vreemde. Als zendeling kwam hij in September 1899 naar Holland en in Augustus 1900 werd hij aangesteld als president der zending. In dit ambt was hij tot October 1902 arbeidzaam, waarna hij naar Amerika terugkeerde. Tusschen Mei 1907 en Juni 1909 werd hij wederom als president der Nederlandsche Zending aangesteld.

Van beroep is hij ingenieur en ten tijde van zijn aanstelling als presideerende bisschop was hij stads-ingenieur voor Salt Lake City, een zeer verantwoordelijke positie.

Het laatste artikel van ons geloof verwijst ons grootendeels naar de voornaamste deugden, welke zoowel een deel van het Evangelie en een deel van ons leven uitmaken als welk beginsel ook. „Wij gelooven eerlijk te moeten zijn, oprecht, kuisch, welwillend, deugdzaam en goed te moeten doen aan alle menschen", enz. Deze leer geeft de belangrijkheid weer van het uitoefenen dezer fundamenteele deugden. Eerlijkheid ligt ten grondslag aan ons persoonlijk en gemeenschapsleven, onze beschaving, ons regeeringsbeleid en het lidmaatschap der Kerk. Indien wij het Evangelie leven, kunnen wij niet anders dan eerlijk zijn; indien wij goede burgers van een land zijn, kunnen wij terecht niet anders dan eerlijk zijn. Indien eerlijkheid aan een regeering ontbreekt, zal zij langzamerhand geheel verworpen. Indien politieke zwendel of andere oneerlijke praktijken worden uitgeoefend, dan zal er vanzelfsprekend gebrek aan vertrouwen bestaan, en zal een steeds toenemende houding van minachting voor wet en voor hen, die zijn aangesteld, de wetten te handhaven, zich doen gevoelen.

Wij mogen van iederen regeeringsambtenaar verwachten, dat hij eerlijk is in zijn handelingen; en wanneer hij toezicht heeft over regeeringspersoneel, dan dient hij van hen eerlijkheid en eerlijke dienstverrichting te verwachten; ook in het beheeren van gelden dient er strikte eerlijkheid te zijn en groote zorg en accuratesse. Eerlijkheid is een deugd, welke gelijk staat met rechtvaardigheid en eerlijke handelingen, vooral met betrekking tot de rechten van bezittingen. Eveneens behelst het een besluit om in alle betrekkingen tot elkaar volgens rechtvaardigheid en juistheid te handelen. Wij kunnen eerlijkheid zoowel op ons handelen als op onze woorden toepassen. Dat is natuurlijk waarheidsliefde en oprechtheid.

Van een ieder, die bij Kerkarbeit is betrokken, hetzij als leden

of als ambtenaren, wordt verwacht, dat wij in ons leven het beginsel eerlijkheid zullen toonen, evenals wij dit met iedere andere voorname deugd en elk ander beginsel van het Evangelie doen. Daardoor zal de Kerk groeien en daardoor zullen het geloof en vertrouwen van de menschen toenemen.

Op een ieder rust die verantwoordelijkheid om te trachten eerlijk te zijn, oprecht, ronduit en de algemeene rechten in onzen omgang met onze medemenschen te respectceeren. Indien wij door fraude van een ander profiteeren, zijn wij juist zoo schuldig als iemand, die steelt. Indien wij werknemers zijn, is het onze plicht, volledigen, trouwen arbeid te geven voor het loon, hetwelk wij ontvangen; indien wij werkgevers zijn, dienen wij eerlijk en rechtvaardig met onze werknemers te handelen; indien wij het beheer hebben over trust-gelden of gelden van anderen, dienen wijer zorgvuldig en strikt mee om te gaan, ons onze verantwoordelijkheden ten volle bewust en niet een oogenblik een cent voor eigen doeleinden aanwendend.

Evenzoo als wij trachten eerlijk met onszelf en in onze betrekkingen met onze medemenschen te zijn, *dienen wij* ook te besluiten, *eerlijk tegenover God te staan*. Indien wij geloof in Hem hebben en in de goddelijkheid van dit werk, zullen wij pogen, trouw te zijn aan ieder beginsel en iedere deugd trachten na te leven, welke ons zal helpen, een rechtvaardig leven te leiden. Indien wij ons rentmeesterschap hier op aarde beseffen, zullen wij trachten, eerlijk te zijn in onze bijdragen voor den vooruitgang van God's doeleinden. Ik geloof, dat iedere man en vrouw, die een eerlijk tiendebetaler(ster) is, die in overeenstemming met den geest van dat beginsel leeft, eerlijk zal zijn in zijn en haar handelingen met den medemensch. Ik weet, dat een zeker bankier — geen lid onzer Kerk — eens zeide, dat hij een getrouw tiendebetaler wilde vertrouwen. Ik weet zeker, dat dit standpunt juist is. Zelden of ooit zult u iemand vinden, die in geest en handelen hierin getrouw is en voor zoover zijn kennis reikt, met betrekking tot andere dingen oneerlijk of onrechtvaardig zou handelen.

De Apostel Paulus zegt: „Voorts broeders! al wat waarachtig is, al wat eerlijk is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat liefelijk is, al wat wèl luidt, zoo er eenige deugd is, en zoo er eenige lof is, bedenkt dat". (Fil. 4: 8).

ONDER DE HOLLANDERS IN HET ROTSGBERGTE

Overleden

VAN DAM. — Antony van Dam, 87 jaar oud, de nestor van de oud-zendingen, overleed 30 Mei j.l. te Ogden. Hij werd 21 Augustus 1849 te Groningen geboren en was een zoon van James van Dam en Susanna Jansen. Hij heeft twee zendingen volbracht en wel van 1888-1891 en van 1897-1900. Broeder van Dam werd 22 September 1878 gedoopt.

SCHAART. — Lena Schaart, geb. Stok. Zij werd 15 Juli 1896 te Rotterdam geboren en heeft 16 jaar in Ogden gewoond.

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)

Voor 3en en 4en Zondag in Juli 1937.

HOOFDSTUK XXV.

(Vervolg)

Op het Loofhuttenfeest.¹⁾

De opgewondenheid in de gedachten van het volk met betrekking tot Jezus wordt bewezen door de belangstelling, welke er in Jeruzalem voor Zijn mogelijk aanwezig Zijn op het feest bestond. Zijn broederen, die wellicht waren ondervraagd, konden niets definitiefs omtrent Zijn komst mededeelen. Hij werd tusschen de menigten gezocht; er werd veel over Hem gesproken en soms getwist. Vele menschen gaven te kennen, dat Hij een goede man was, terwijl anderen dit tegenspraken door te beweren, dat Hij een bedrieger was. Er was echter weinig openlijke discussie, want de menschen vreesden, het misnoegen van de oversten op te wekken.

Zooals oorspronkelijk vastgesteld, was het Loofhuttenfeest een feest van zeven dagen, gevolgd door een heilige bijeenkomst op den achtsten dag. Elke dag waren er andere speciale en in sommige opzichten onderscheidende diensten, alle gekenmerkt door dank- en lofceremonies.²⁾ „Als het nu in het midden van het feest was”, wellicht op den derden of vierden dag, „zoo ging Jezus op naar den tempel en leerde”. Het eerste gedeelte van zijn toespraak is niet vermeld, doch de schriftuurlijke juistheid er van wordt aangetoond door de verwondering van de Joodsche leeraars, die zichzelf afvroegen: „Hoe weet deze de Schriften, daar Hij ze niet geleerd heeft?” Hij was geen afgestudeerde van hun scholen; Hij had nimmer aan de voeten van rabbijnen gezeten; hij was niet officieel door hen gemachtigd of had toestemming tot onderwijzen ontvangen. Vanwaar dan Zijn wijsheid, waarbij al hun academische capaciteiten niets waren? Jezus antwoordde hun verontrustende vragen, zeggende: „Mijne leer is de Mijne niet, maar Desgenen, die Mij gezonden heeft. Zoo iemand wil des zelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen of zij uit God is, dan of Ik van Mijzelven spreek.”

Zijn Leeraar, grooter zelfs dan Hijzelf, was de Eeuwige Vader, Wiens wil Hij verkondigde. De voorgestelde toetssteen, waardoor de waarheid Zijner leer kon worden vastgesteld, was in ieder opzicht redelijk en geheel en al eenvoudig; een ieder, die er ernstig naar streefde, den wil van den Vader te doen, zou voor zichzelf weten, of Jezus de waarheid sprak of leugen³⁾. De Meester toonde verder aan, dat een man, die alleen door eigen gezag spreekt, slechts zichzelf tracht te verhoogen. Jezus deed dit niet; Hij eerde

¹⁾ Joh. 7: 11-53.

²⁾ Aanteekening 1.

³⁾ Aanteekening 2.

Zijn Leeraar, Zijn Vader, Zijn God, niet Zichzelf; en daardoor was Hij vrij van het bederf van zelfzuchtigen hoogmoed of onge-rechtigheid. Mozes had hun de wet gegeven, en toch onderhield, zooals Jezus verzekerde, niemand hunner de wet.

Toen daagde hij hen met verbazingwekkende korthed uit door de vraag: „Wat zoekt gij Mij te dooden?” Zeer vele malen hadden zij in het geheim met elkander beraadslaagd, hoe zij Hem in hun macht konden krijgen en dooden; doch zij dachten, dat het moorddadig voornemen binnen hun eigen kring bleef. Het volk had de afbrekende verzekering van de leidende klassen gehoord, dat Jezus van den duivel was bezeten en dat Hij de wonderen door de macht van Beëlzebub tot stand bracht; en in den geest van deze godslasterlijke beschuldiging riepen zij uit: „Gij hebt den duivel; wie zoekt U te dooden?”

Jezus wist, dat de twee feiten van beweerde schuld, waarop de oversten zoo volhardend wenschten, Hem in het openbaar te kunnen beschuldigen en zodoende het volk tegen Hem te keeren, die van Sabbatschending en godslastering waren. Bij een vroeger bezoek aan Jeruzalem had Hij een zieken man op den Sabbat gezeten en openlijk de huichelachtige beschuldigers, die zelfs toen Zijn dood hadden trachten te bewerkstelligen, van de wijs gebracht.¹⁾ Jezus verwees nu naar die handeling vol liefde en macht, zeggende: „Eén werk heb Ik gedaan en gij verwondert u allen.” Oogenschijnlijk waren zij het nog niet met zichzelf eens, twijfelend, of zij Hem vanwege dit wonder zouden aannemen of verwerpen, omdat Hij het op den Sabbat had gedaan. Toen toonde Hij aan, hoe inconsequent het was, Hem om zulk een liefdedaad van Sabbatschending te beschuldigen, terwijl de wet van Mozes uitdrukkelijk zulke handelingen uit liefde toestond en zelfs eischte, dat de bindende besnijdenisvoorschriften niet vanwege den Sabbat zouden worden uitgesteld. „Oordeelt niet naar het aanzien, maar oordeelt een rechtvaardig oordeel,” zeide Hij.

De menigte was in hun achting voor Jezus nog steeds verdeeld, terwijl bovendien de besluiteloosheid van de oversten hen in de war bracht. Enkele der joden van Jeruzalem wisten af van het plan om Hem te arresteeren en indien mogelijk ter dood te brengen en het volk vroeg zich af, waarom niets werd gedaan, terwijl Hij daar zoo binnen het bereik van de ambtenaren openlijk predikte. Zij overdachten, of de oversten ten laatste niet zouden gelooven, dat Jezus inderdaad de Messias was. Deze gedachte werd echter weer verbannen, wanneer zij bedachten, dat allen wisten, vanwaar Hij kwam; Hij was een Galileër en van Nazareth, terwijl hun, hoewel foutief, was geleerd, dat de afkomst van den Christus geheimzinnig zou zijn, zoodat niemand zou weten, vanwaar Hij kwam. Het was inderdaad vreemd, dat de menschen Hem zouden verwerpen uit oorzaak van gebrek aan mysterie en

¹⁾ Joh. 5; zie hoofdstuk 15.

wonderlijkheid in Zijn afkomst; terwijl, wanneer zij de waarheid hadden geweten, zij juist in Zijn geboorte een wonder hadden gezien, welke in de annalen der tijden nimmer was voorgekomen of ooit zijns gelijke had gevonden. Jezus beantwoordde hun zwakke en foutieve redeneering direct. Luiduit op de tempelpleinen verzekerde Hij hun, dat hoewel zij wisten vanwaar Hij kwam, als zijnde een hunner, zij toch niet wisten, dat Hij van God kwam; evenmin kenden zij God, Die Hem gezonden had. „Doch”, voegde Hij er aan toe, „maar Ik ken Hem, want Ik ben van Hem en Hij heeft Mij gezonden”.

Door dit herhaald getuigenis van Zijn goddelijke afkomst, waren de Joden nog meer vertoornd, en wederom besloten zij Hem met geweld te grijpen; niettemin sloeg niemand de hand aan Hem, want „Zijne ure was nog niet gekomen.”

Vele menschen geloofden in hun hart, dat Hij van God was en waagden het, onder elkander te vragen, of de Christus grootere werken zou doen dan Jezus had gedaan. De Farizeëen en hoogepriesters vreesden een mogelijk bewijs ten gunste van Jezus en zonden terstond ambtenaren, om Hem gevangen te nemen en voor het Sanhedrin te brengen.

Aanteekeningen

1. Het Loofhuttenfeest. In de volgorde der jaarlijksche gebeurtenissen was dit het derde groote feest, waarvan de waarneming een der nationale bijzonderheden van het volk van Israël was; de andere waren het Pascha en het Pinksterfeest; op een elk der drie moesten alle mannen in Israël in vormelijke viering van het bijzondere feest voor den Heere verschijnen (Ex. 23:17). Het loofhuttenfeest was eveneens bekend als het „feest des oogstes” (Ex. 23:16); het was beide een herdenkings- en een algemeene oogstviering. Ter herdenking aan hun lange reis in de wildernis na hun bevrijding uit Egypte, tijdens welke reis zij in tenten en geïmproviseerde huisjes moesten wonen, werd van het volk van Israël verlangd, dat zij jaarlijks een feest zouden vieren, hetwelk zeven dagen zou duren met een daaropvolgenden dag van heilige bijeenkomst. Gedurende de week woonden de menschen in tenten en hutten, gemaakt van takken of „takken van schoon geboomte” gevlochten met beekwilgen (Lev. 23:34-43; Num. 29:12-38; Deut. 16:13-15; 31:10-13). Het feest duurde van den 15en tot den 22en van de maand Tizri, de zevende op den Hebreeuwschen kalender, overeenkomend met gedeelten van ons September en October. Het moest spoedig na de jaarlijkschen Verzoendag volgen, welke beteekende een tijd van boetedoening en verootmoediging van de ziel voor zonde (Lev. 23:26-32). De altaarofferanden op het loofhuttenfeest overtroffen die, voor andere feesten voorgeschreven en omvatten een dagelijksch offeren van twee rammen, veertien lammeren, en een geitenbok ten zondoffer en daarbij eveneens een varieerend aantal jonge ossen, waarvan er dertien op den eersten dag moesten worden geofferd, twaalf op den tweeden, elf op den derden en zoo vervolgens tot den zevenden dag, waarop er zeven werden geofferd, zoodoende een totaal van zeventig jonge ossen uitmakend (Num. 29:12-38). De rabbijnen hechten aan dit getal zeventig en het verminderen in aantal als altaaroffers een zeer symbolische beteekenis, echter niet in de wet genoemd.

Ten tijde van Christus had de overlevering veel van deze voorgeschreven waarnemingen grootelijks verfraaid. Zoodoende werden de „takken van schoon geboomte”, letterlijker overgezet „fruit” (Lev. 23:40) begrepen als te zijn de citroenvruchten; en deze droeg iedere orthodoxe

Jood dan ook in de eene hand, terwijl hij in de andere een bladerrijken tak of bosje twijgen droeg, bekend als de „lulab” wanneer hij naar den tempel optrok voor de morgenbijeekomst en de vreugdevolle gebeurtenissen van den dag. Het ceremonieel aandragen van water vanuit de bron van Siloam naar het offeraltaar was een der hoofdtrekken van den dienst. Bij het altaar werd dit water met wijn vermengd en het mengsel op de offerande uitgegoten. Vele zegsmannen hielden het er voor, dat het aandragen van water vanaf de bron op den laatsten of grooten feestdag werd nagelaten en er wordt dan ook verondersteld, dat Jezus dit in gedachten had, toen Hij uitriep: „Indien iemand dorste, laat hem tot Mij komen en drinken.” Des nachts werden tijdens het feest groote lampen op de tempelpleinen brandende gehouden en dit voorval kan Jezus hebben gebruikt als een doeltreffende vergelijking in Zijn bewering: „Ik ben het licht der wereld”.

Zie voor een vollediger verslag een betrouwbare en uitgebreide bijbel-dictionnaire en *Josephus Oudheden* VIII, 4:1; XV, 3:3, etc. Het volgende is een uittreksel uit Edersheim's *Life and Times of Jesus The Messiah*, deel 2, blz. 158-160: „Wanneer de tempelprocessie de bron van Siloam had bereikt, vulde de priester zijn gouden kan met water. Dan gingen ze terug naar den tempel, het zoo berekenend, dat zij juist daar zouden aankomen, wanneer zij de stukken offer op het altaar der brandoffers moesten leggen aan het einde van de gewone morgenbijeekomst.

Een driewerf geschal van de bazuinen der priesters verwelkomde de aankomst van den priester, terwijl hij door de Waterpoort binnentrad, welke haar naam aan die ceremonie had te danken en regelrecht de priesterzaal binnen liep..... Onmiddellijk na het „uitgieten van het water” werd de groote „Hallel”, bestaande uit Psalm 113 tot en met 118, als beurtzang of liever als samenspraak, begeleid door de fluit, weergegeven..... Als verder symbolisme van dit feest, betrekking hebbend op het inhalen der heidensche naties, werden de openbare bijeenkomsten gesloten door een processie van de priesters rondom het altaar.... Doch op den „laatsten, den grooten dag van het feest” maakten de priesters dezen rondgang om het altaar niet eenmaal, doch zevenmaal, alsof zij weder, doch thans met gebed, rondom het heidensch Jericho liepen, hetwelk hun bezit van het beloofde land in den weg stond”.

2. De toetsteen voor de leer onzes Heeren. Een ieder kan voor zichzelf weten, of de leer van Christus uit God is of niet, door eenvoudig den wil van den Vader te doen (Joh. 7:17). Zekerlijk is dit een overtuigender gang van zaken dan het zich verlaten op een anders woord. De schrijver werd eens aangesproken door een ongeloovig student op school, die beweerde, dat hij niet kon gelooven in de gepubliceerde resultaten van een zeker chemisch onderzoek, daar de opgegeven hoeveelheden van enkele der ingrediënten zoo oneindig klein waren, dat hij niet kon gelooven, dat het mogelijk was, zulke geringe kwantiteiten vast te stellen. De student was slechts een beginnening in de scheikunde; en met zijn kleine kennis had hij het ondernomen, de mogelijkheden der wetenschap te beoordeelen. Hem werd gezegd te doen, wat zijn leeraar hem voorschreef en dan zou hij te eeniger tijd voor zichzelf weten, of de resultaten juist waren of verkeerd. In het vierde jaar van zijn studietijd ontving hij voor laboratorisch onderzoek een gedeelte van dezelfde substantie, waarvan hij de samenstelling eens had betwijfeld. Met de kunde, door getrouwe toewijding verkregen, voltooide hij de analyse met goed gevolg en bracht dezelfde resultaten naar voren, waarvan hij in zijn onervarenheid gedacht had, ze onmogelijk te kunnen verkrijgen. Hij was man genoeg om te erkennen, dat zijn vroegere sceptische houding ongegrond was en verheugde zich in het feit, dat hij de waarheid voor zichzelf had kunnen bewijzen.

(Wordt vervolgd).

GODSMANNEN

door William

IN ZANG EN TOESPRAAK

Melvin J. Ballard is een begaafd en welsprekend prediker. Hij is een der bekendste en krachtigste vertolkers der waarheid in deze bedeeïng. Hij is een geestelijk leider. Niet alleen tijdens de 18 jaar, dat hij apostel is, doch zijn geheele leven is hij een strijder voor gerechtigheid geweest. Al zijn vermaningen en aansporingen zijn doortrokken met hoop en vol goeden moed. Zijn woorden behelzen troost, verbannen twijfel, inspireeren vertrouwen. Hij is een man met profetisch inzicht en zijn diepe geestelijkheid wordt door een zeer evenwichtig verstand beheerscht. Hij was het, die bij de inwerkstelling van het sociaal voorzorgsplan der Kerk alle stakes van Zion afreisde, ten einde met geestdrift voor en aanhankelijkheid aan de onderneming te bezielen. Hij was het, die aan de Heiligen der laatste dagen den oproep deed, nu voorwaarts te komen en de wereld te leiden en zij gaven gehoor. Hij heeft een heldere, muzikale, goed buigzame stem, met een ongewone draagkracht — een vloeiende en aangeboren welsprekendheid, welke hem, te zamen met een verheven en machtig geloof in de zaak, waaraan hij zijn volle aanhankelijkheid geeft, een vooraanstaand verdediger van het Evangelie van den Meester hebben doen zijn.

Geboren uit stoere pioniersouders, groeide Melvin J. Ballard op in een tehuis, waar geloof, dienstbaarheid en opoffering — al de krachtige deugden, welke een juist leven bewerkstelligen — werden gekeusterd. Zijn vader, die in 1852 in Utah aankwam, was bijna 40 jaar lang bisschop van een wijk en zijn moeder, die als meisje te voet de vlakten overstak en een koe dreef, was in dienzelfden wijk 40 jaar presidente van de Z.H.V. Als diaken hakte Melvin hout voor de weduwen, hield de kerkzaal bij en verrichtte allerlei liefdediensten. Als leeraar en nadien als priester was hij dezelfde opgewekte werker, die hij thans nog is.

Apostel Ballard is alles in alles zending. Zijn eerste oproep kwam in 1896, juist drie weken, nadat hij getrouwd was. Twee en een half jaar lang was het zijn speciale arbeid, in de groote steden der Vereenigde Staten vergaderingen te houden, waar hij zingende en sprekende zich toegang tot het hart van velen verschafte. Vóór zijn huwelijk had hij aan een der scholen in Utah muziekonderwijs gegeven en indien hij had doorgegaan, had hij zich gemakkelijk in zijn gekozen beroep naam kunnen verwerven, want hij heeft een schitterende stem en goede waardeering voor het beste in de muziek. Zijn talent heeft zijn zendingsarbeid versterkt en vaak de deuren geopend dergenen, die op geen andere wijze te benaderen waren. In vroegere jaren was hij niet alleen als raadgever in het bisschop van zijn wijk arbeidzaam, doch vele jaren was hij daar koorleider en lang voorzitter van het Cache stake-tabernakelkoor. Zijn pogingen verzekerden de stake een pijporgel, een concreet voorbeeld van de vruchten, welke zijn onverdeelde arbeid ooit heeft tot stand gebracht.

Heden is hij voorzitter van het Kerk-muziekcomité, welks taak het is, den koorleiders en organisten der Kerk instructies te geven en hetwelk er zeer toe heeft bijgedragen, om het

Een krachtig

Op de April-
1920 zeide Oud. B.
de over de opstaa-
tus: „Hij verre-
en kwam in heel
een opgestaan,
eeuwig wezen. H
tot de hoogte v
glorie, en -van m
de meester aller
dood was Hem
Wij verheugen o
tuigenis, hetwelk
Jezus de waarhei
dat het getuigeni
cipelen aangaan
ding de waarheid
eveneens, dat het
Joseph Smith en
die in het gelaat
losser blikten, w
getuigenis, dat ik
geen zij hebbeng
heid is. Ik weet
ik weet, dat ik le
aanschouw, dat
leeft en Hij de
wereld is, dat H
de dooden met
lichaam, en nog
heeft, hetwelk Th
toen hij zijn han
stak en de wonde
en eveneens de li
spijkers' in Zijn

Ik weet door
en de openbaring
mij, dat Thomas
vertelde. Ik we
Smith de waarheid
mijn oogen hebbe
want in de visied
Heere tot mijn
Christus' gelaat a
heb Zijn stem gel
dat Hij leeft, dat
losser der wereld
uit de dooden ve
baar en werkelijk
zullen alle mensche
standing der doo

VAN HEDEN

m Mulder

getuigenis

onferentie van
allard, sprek-
ing van Chris-
uit de dooden
lijkheid voort,
onsterfelijk en
ij verrees toen
an macht, van
ijesteit en werd
dingen, zelfs de
onderdanig....
ons in het ge-
wij bezitten, dat
d onderrichte,
s van Zijn dis-
e Zijn opstan-
is; wij weten
getuigenis van
zijn broederen,
van den Ver-
aar is. Ik geef
weet, dat het-
ezegd, de waar-
net zowel als
ef, en uw gelaat
Jezus Christus
Verlosser der
ij opstond uit
een tastbaar
g dat lichaam
omas aanraakte,
len in Zijn zijde
en van de speer
teekens van de
handen voelde.
het getuigenis
en van God tot
s de waarheid
et, dat Joseph
d vertelde, want
n aanschouwd;
enen van den
ziel heb ik
aanschouwd; ik
noord. Ik weet,
t Hij de Ver-
d is en dat Hij
verrees, een tast-
personage. Zoo
hen in de op-
den verrijzen."

groote Tabernakelkoor zoo bekend en beroemd te maken. Onder leiding van dit comité zijn verscheidene boeken met lofzangen van de Heiligen der Laatste Dagen, geschikt voor gezamenlijken koorzang, uitgegeven.

Met alreeds twee zendingen achter den rug, werd hij in 1909 terzijde gezet als president der noordwestelijke staten. Hij was toen 36 jaar oud. Hij bleef daar tien jaar en bracht een gedenkwaardig werk tot stand, iets, dat beiden zendingen en leden, die onder hem arbeidden, zich nog lang zullen herinneren.

Van den dag van zijn aanstelling als apostel op 7 Januari 1919 tot op den huidigen dag heeft Oud. Ballard het hem opgedragen werk met buitengewone bekwaamheid en een prachtige toewijding vooruit gebracht. Immer in het bijzonder geïnteresseerd in dat gedeelte van het Huis Israëls, bekend als de Lamanieten, en in hun speciale beteekenis in deze

laatste dagen, werd Oud. Ballard in 1925 naar Zuid-Amerika gezonden, het land van de *Boek van Mormon*-geschiedenis, ten einde het voor het prediken van het Evangelie toe te wijden en daar een zending te openen. Te dien tijde woonden er slechts drie „Mormoonsche” families — bekeerlingen vanuit Duitschland — in Buenos Aires, doch Oud. Ballard en zijn metgezellen voelden, dat er millioenen menschen op dat uitgestrekte vasteland woonden, die in hen het bloed hebben, dat gelooft. De tijd zal deze gevoelens rechtvaardigen.

Op zijn terugreis bezocht Oud. Ballard vele oude ruïnes en bestudeerde de daar gewoond hebbende volkeren, nam foto's, waarvan er vele nu worden gebruikt in de filmlezingen over *Boek van Mormon*-onderwerpen.

Met de andere broederen van zijn Quorum, heeft Apostel Ballard dit gemeen, eveneens een echtgenoot te bezitten, die het mogelijk maakt, dat haar man kan bereiken, wat hij onderneemt. Tijdens zijn eerste zending zorgde zij voor zichzelf en haar kleine en hielp hem, door aan een school les te geven. Als een lieve en aantrekkelijke vrouw van grenzelooze energie, nu de moeder van acht kinderen, heeft zij allerwegen getracht, zijn belangen te behartigen en te zamen met hem zal zij bij de velen, die onder hen of liever met hen hebben gearbeid, nog lang in gedachten worden gehouden.

Van aanleg, door studie, door ondervinding is Melvin J. Ballard zonder twijfel wonderlijk geschikt voor het leiderschap in deze moderne dagen en onder een sterk en vooruitstrevend volk.

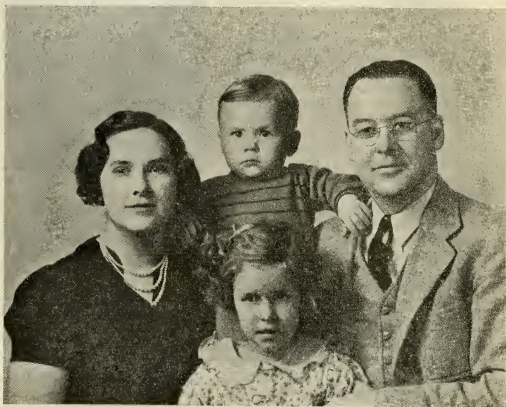

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistente: JOHANNA A. RIET.

VAN DE REDACTIE

Welkom in Holland

De eerste week in Juli zullen de nieuwe zendingspresident en zijn vrouw en kinderen in Holland aankomen.

Het is met groote vreugde in het hart, dat zendelingen, leden en vrienden hen aan de vredige kusten van dit historisch land welkom heeten.

Wij wenschen hun geluk en vreugde in hun arbeid en hopen, dat tot nu toe ongekend succes hun pogingen zal bekronen en dat onder hun leiderschap de Kerk zich als een nationaal erkende organisatie zal vestigen, handelend voor het geestelijk en maatschappelijk welzijn van het kerkelijk leven der Nederlanden.

De Handwagen-Pioniers

Slechts weinig feiten der wereldgeschiedenis zijn spannender of gingen gepaard met voorbeelden van grooter heldenmoed dan die der „Mormoonsche” Handwagen-Pioniers. De lange tocht over de vlakten met langzaam vooruitkomende ossen en logge wagens vergde een groote kapitaalsbelegging alsmede een voortdurende verzorging der dieren. Ten einde de duizenden leden der Kerk in oostelijk Amerika en Europa in staat te stellen, op goedkoopere wijze naar het Rotsgebergte te trekken, ontwierp Brigham Young het plan, met handwagens te gaan. Elk gezin had een wagen, waarin zij hun weinige persoonlijke bezittingen opstapelden, zooals kleeding, gereedschap, beddegoed, drinkwater en proviand voor een of twee dagen. Bij elke groep handwagens waren er enkele door paarden getrokken wagens, met voedselvoorraad en tenten voor de geheele reis. Brigham Young beloofde hun, dat indien zij den raad der presideerende ouderlingen zouden opvolgen, en wijsheid en voorzichtigheid betrachten, zij in korteren tijd de vlakten zouden oversteken dan de wagentroepen daarvoor zouden noodig hebben, een betere gezondheid genieten en er goedkoopere komen.

Kunnen wij beseffen, wat zulk een onderneming beteekende? Nadat men aan het einde van trein- of bootreis was gekomen, beteekende het een reis te voet van ongeveer 1800 K.M. Dezen geheelen afstand moesten deze stoeren hun wagen duwen of trekken, heuvel op en heuvel af, over vlakten, door bosschen, rivieren en stroomen, en over het groote Rotsgebergte. Mannen, vrouwen en kinderen maakten deze reis opgewekt, ofschoon zwoegend onder den last van hun wagens, terwijl zij onder het gaan de liederen der Kerk zongen. Een verheven geloof was het hunne. Zij gingen Zion bouwen in de toppen der bergen, zooals de profeten hadden voorspeld!

Slaagden ze? Het antwoord is te vinden in de steden, dorpen, kerken, tempels en huizen, welke zij bouwden, en in de karakters, welke voortkwamen uit de plaats, die zij in het hartje der woestenij schiepen. Waarlijk zijn wij deze moedige pioniers een dank verschuldigd voor het erfdeel, dat zij ons nalieten en het voorbeeld van geloof, ons getoond.

VERSLAG DER 10e ALGEMEENE CONFERENTIE, gehouden op 5, 6 en 7 Juni 1937, te Rotterdam

(Vervolg van blz. 191.)

Zondagmiddag 3 uur. — Door alle aanwezigen werd lied no. 4 „De aarde met haar bloemenpracht” gezongen, waarna door Zr. C. Gorsselink van Arnhem werd geopend met gebed. Zes kinderen van Overmaas zongen „Welkom elkeen”. Door Zr. J. A. Riet, onder wier leiding deze bijeenkomst stond, werd een

inleidingswoord gesproken. Zr. A. Boekhout besprak „De oprichting van het Jeugdwerk”, waarna kleintjes van Overmaas zongen „Mijn lichtje is maar klein”. Corrie van der Meide van Rotterdam vertelde over „Ons Leeuwerikwerk”, waarna Willy Schipaanboord van Leiden liet hooren, wat het Blauwvogelwerk voor meisjes van 10 en 11 jaar beteekent. Een dubbel gemengd kinderkwartet van Schiedam zong „The voice in the old village choir” en Nico de Bruin van Overmaas vertelde, waarom de „Jeugd pioniers zulks zijn volgens het voorbeeld der trouwe Pioniers”. Zr. T. van Dongen zette op duidelijke wijze uiteen „Hoe wij onze kinderen kunnen helpen”, waarna de Jeugd pioniers van Overmaas het Jeugd pionierslied zongen. Achtereenvolgens hoorde men van Zr. J. Visser, pres. van het Jeugdwerk te Overmaas, Zr. A. Vlam, pres. van het Jeugdwerk te den Helder en Zr. Amy Brown Lyman.

Nadat door alle kinderen was gezongen „Jezus, Vriend van kleine kinderen”, werd de bekendmaking gedaan, dat de Z.H.V. te Almelo in aanmerking kwam voor den prijs (bestaande uit het boek „Mijn kleuters” van Martha de Vries), uitgelooft door Zr. H. F. Lyon voor de Z.H.V., welke gewillig was, met het Jeugdwerk samen te arbeiden en dit wilde toonen door het houden van huisklassen. Door Zr. Lyon werd deze bijeenkomst geëindigd met dankzegging.

Zondagavond 7 uur. In de groote zaal van het gebouw „Odeon” werd onder leiding van Pres. T. E. Lyon de laatste der Zondagbijeenkomsten gehouden. Lied no. 6: „Vast als een rotssteen” werd als openingslied gezongen; Br. A. Hartman van Den Haag ging voor in gebed. De vereenigde koren zongen „Lift up your heads”, waarna men als eerste spreekster hoorde van Zr. Hermana F. Lyon, raadvrouw der vrouwenorganisaties der Zending. Spr. zeide, te hebben geleerd allen lief te hebben. Veel in Holland zal ze missen, doch dankbaar voelde ze zich voor het terugkeeren naar geliefden en geboorteland. Haar laatste boodschap tot alle aanwezigen was een krachtig getuigen van dit werk en een aanmoediging tot voortgang daarin. Door alle aanwezigen werd gezongen „Houwen Trouw”, waarna men hoorde van Zr. Amy Brown Lyman, vertaald door Zr. J. A. Riet. Spr. besprak het Z.H.V.-werk en bracht hulde aan den profeet Joseph Smith voor het oprichten van die organisatie en de plaats, die de vrouw daardoor verkreeg. Haar toestand met die van een 100 jaar geleden is werkelijk zoodanig, dat zij zich veelzijdig kan ontwikkelen en daartoe biedt de Z.H.V. ruimschoots gelegenheid. Oud. R. J. Willey zong „De vreemdeling van Galilea”. Pres. T. Edgar Lyon dankte voor de medewerking en steun in de Kerk ondervonden. Zijn laatste boodschap tot de aanwezigen was, toch niet van de veronderstelling uit te gaan, dat de eene organisatie ook maar eenigermate staat boven de andere. Een ieder, die zulks denkt, heeft geen begrip van de ware beteekenis

van het Evangelie in de Kerk. Al deze organisaties zijn onderdeelen van één groot geheel en de een kan niet tot andere zeggen, dat ze niet van noode is.

Lied no. 67: „Wij danken U, Heere” werd door alle aanwezigen gezongen, waarna men door bemiddeling van Oud. S. van Dongen hoorde van Pres. Richard R. Lyman. Spr. bracht hulde aan enkele vooraanstaande mannen in Amerika, die van Hollandsche afkomst waren en stelde Joseph Smith als voorbeeld van nederigheid en vertrouwen. Jak. 1:5 heeft hem niet beschaamd en zal het niemand doen, die op de belofte van den apostel vertrouwt.

De vereenigde koren zongen als slotlied „Ontwaakt en staat op”, waarna Oud. J. M. P. J. Verstegen van Drachten dankte. Hierna zongen de vereenigde koren „t Klaroengeschal”, hetgeen apostel Lyman de bemerking ontlokte, dat hij na het verschijnen van dit muziekstuk het aan alle zendingen heeft toegezonden, doch dat Holland het eerste land was, waar het in eigen taal werd gezongen, waardoor „Holland leidt, anderen volgen”.

Maandag 7 Juni. — Na zich van 10 uur v.m. tot 4 uur n.m. op het terrein van den Volksspeeltuin „Kralingen” te hebben moe gespeeld, kwam men des avonds om half acht bijeen in het gebouw „Excelsior”, alwaar een tooneelavond werd gegeven, waarbij werden opgevoerd „De Boodschap der Rozen” en de „Revue der Leuzen”, welk laatste stuk beoogde de herdenking van het 10-jarig bestaan der O.O.V. in Nederland. Deze avond mag zeker een waardig slot heeten voor het groote 10e Zendingsgebeuren in Nederland.

Niet in de laatste plaats wenschen wij onze waardeering uit te spreken voor de verzorging van het muzikale gedeelte der programma's door de vereenigde koren onder leiding van Br. H. Bakker van Amsterdam, terwijl de begeleiding in handen was van Zr. W. Verstrate. De achter de schermen gearbeid hebbende koorleiders alsmede leden der verschillende koren eveneens een woord van lof voor de moeizame voorbereidingen, welke alle tot zulk een schitterend resultaat hebben geleid.

VOOR JONGE OGEN

Bladen uit mijn Dagboek

door President Wilford Woodruff

HOOFDSTUK XXVI

Om openbaring van God te verkrijgen en ten einde te weten, wanneer wij openbaring krijgen, of ze uit God is of niet, moeten wij de leringen van de openbaringen van God aan ons opvolgen. Jakobus zegt: „Indien iemand van U wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begere, die een iegelijk mildelijk geeft en niet verwijt en ze zal hem gegeven worden.” Wederom staat er geschreven: „Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opgedaan worden.”

Het was op deze belofte, dat Joseph Smith tot den Here ging en in de naam van Jezus Christus bad om kennis, wijsheid en begrip, ten einde te weten, wat te doen om zalig te worden; en hij beproefde de beloften van Jakobus voor den Here en de hemelen werden geopend en de Vader en de Zoon werden hem geopenbaard en de stem van den groten Elohim zeide tot hem: „Deze is Mijn Geliefde Zoon, hoor Hem.”

Dit was de eerste openbaring van God tot Hem. Hij luisterde zijn gehele verdere leven naar de stem van Jezus Christus en ontving een richtsnoer voor openbaringen en het woord des Heren tot hem, zolang hij in het vlees woonde.

Joseph Smith liet een getuigenis na, zó sterk, als nog nimmer aan het mensdom werd gegeven en verzegelde dat getuigenis met zijn eigen leven en bloed. Wij moeten allen deze zelfde weg bewandelen, ten einde openbaringen van God te verkrijgen. Doch ik wil deze waarheid het opkomende geslacht en allen, die dit getuigenis lezen, op het hart drukken, dat de Here geen openbaringen geeft of den mensen engelen zendt of wonderen verricht, ten einde de verlangens van enig mens, die naar tekenen vraagt, te bevredigen.

Wanneer ons de beginselen van het Evangelie zijn uitgelegd door de mond van den Heiland of door geïnspireerde profeten of apostelen, behoeven wij den Here niet te vragen, ze nogmaals voor ons te openbaren. Daar het priesterschap op aarde is hersteld en de openbaringen van God worden ontvouwd door de monden van profeten en apostelen aangaande de volheid van het Evangelie — leerstellingen, verordeningen en beginselen — dienen wij ze te bestuderen en door geloof kennis te vergaren. Wij dienen de beste boeken te bestuderen en de Heilige Geest zal ons die dingen in gedachten terugbrengen, welke wij nodig hebben op het uur, waarop wij geroepen zijn, de mensen te onderrichten.

Doch wanneer een priester, ouderling, profeet, apostel of boodschapper door God is gezonden om het Evangelie te prediken, de Heiligen te vergaderen, in tempelen te arbeiden of enig ander werk voor den Here te doen en die man is getrouw en nederig voor den Here in zijn gebeden en plicht, en er is onheil of kwaad op zijn pad, of gerechtigheid wordt bedreigd of gevaren voor de overtocht van Heiligen, zowel te zee of te land, dreigen, of er is kennis van noode in de tempel, dan zal de Here hem alhetgeen openbaren, dat nodig is, om dit onverwachte het hoofd te kunnen bieden.

De leringen van den profeet Joseph Smith aan president John Taylor en de rest van ons waren, om de Heilige Geest te verkrijgen, daarmede alsook met de werkingen er van bekend te geraken en naar de influisteringen van die Geest te luisteren en zijn stem te gehoorzamen, en spoedig zal het een beginsel van openbaring voor ons worden.

(Wordt vervolgd).

Nagalmen van het Conferentie- sprekerskoor

Leuze 1937-1938:

„Wie zal klimmen op den berg des Heeren en wie zal staan in de plaats Zijner heiligheid? Die rein van handen en zuiver van hart is, die zijne ziel niet opheft tot ijdelheid, en die niet bedriegelijk zweert; die zal den zegen ontvangen van den Heere en gerechtigheid van den God zijns heils.”

„Indien iemand wil deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen, of zij uit God is, dan of Ik van mezelfen spreek.” Zooals de Heere het gebed van den jongen Joseph niet onverhoord liet, zal hij ook geen enkelen anderen oprechter zoeker naar wijsheid verwijten.”

Richard R. Lyman.

Leert kinderen reeds jong, reinheid op handen en tanden. — Dit zal hen voor vele ziekten vrijwaren.

Bestudeert, hoe voor kinderen struikelblokken uit den weg te ruimen. Indien deze verwijderd zouden worden, zouden de gevangenis en krankzinnigengestichten niet zoo overvol zijn.

Amy Brown Lyman.

Het Evangelie is een plan, waardoor het leven schooner, reiner en vreugdevoller zal zijn. Het beteekent Jezus vinden en Hem liefhebben en op Zijn paden wandelen. — Voordat wij groeien en ons ontwikkelen, zal onze Kerk nimmer de inwoners van Nederland trekken.

T. Edgar Lyon.

Wij hebben hier in Holland met veel ziekten te kampen gehad, doch voor wij vanuit Amerika vertrokken, kregen wij een zegen van President Grant, dat wij allen gezond zouden wederkeeren en dit heeft ons troost gegeven. — Mijn gebed op 16-jarigen leeftijd, om den Geest des Heeren te mogen genieten, heeft zijn verhooring ontvangen en ik ben zeer dankbaar voor mijn getuigenis van dit werk.

Hermana F. Lyon.

Ik stel me voor, dat de leden van de Kerk de fijnste groep menschen moeten zijn, die er bestaat. Wij als leden van de O.O.V. moeten niet meer naar de O.O.V. gaan uit sleur, doch werkelijk uit verlangen om te ontwikkelen, zoodat velen getrokken mogen worden en opgenomen kunnen worden als leden van de Kerk. Daarmede dienen wij God!

S. v. Dongen.

Gebruik de vrijheid en jeugd niet, om te vervallen in de zonden, waarin de ouders zijn voorgegaan. Laten wij als kinderen zijn in vergevensgezindheid en liefde. — De jeugd, die opgroeit, moet aan de opkomende jeugd kunnen zeggen, dat zij geleid werden!

T. C. Hartman.

Het betaamt reinheid, dat wij ook uiterlijk rein zijn.

Indien wij de ware liefde in ons hebben, kunnen wij alles doen, want de liefde staat boven alles.

M. van Gelderen.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Aangekomen

Oud. Glen Millian Bird of Sandy, Utah, kwam op 24 Juni j.l. in Nederland aan, ten einde zendingsarbeid te verrichten. Rotterdam-Overmaas is hem als eerste standplaats aangewezen.

Archivaris van het Genealogisch Bestuur

Broeder Christiaan P. Riet der Rotterdamsche gemeente is aangesteld als archivaris voor het Hoofdbestuur der Genealogische Vereeniging in Nederland. We wenschen hem gaarne veel succes in zijn veelomvattenden arbeid.

Huwelijksinzegening

Donderdag 24 Juni j.l., werd het huwelijk van broeder Joh. L. Roozmond van Rotterdam en Paula Bachet van Amsterdam in een keurig met bloemen gedecoreerde zaal der Amsterdamsche gemeente kerkelijk ingezegend. De vele aanwezigen waren het sprekend bewijs voor de hooge achting, welke zij beiden alom genieten. Het jonge paar zal zich te Rotterdam vestigen en wij wenschen hun geluk en vreugde op hun verderen levensweg.

Doopdiensten

Tijdens een op Zondag 30 Mei j.l. te Utrecht gehouden doopdienst werden de volgende personen gedoopt: Geertruida van Dee-geb. Griffioen, Dirkje van Dee en Dirk van Dee, gedoopt door Oud. O. D. Clegg; Warnarda van Dee, Martijntje van Dee en Nicolaas van Dee, gedoopt door Oud. W. B. Carr.

18 Juni d.a.v. werd in de Rotterdamsche kerkzaal een doopvergadering gehouden, waarbij door Oud. Burnis R. Finlinson werden gedoopt Pieter Cornelis Schelt, Frederik Johannes Riebeek, Herbert de Visser en Gerrit de Visser van Dordrecht en Gilda Hekking van Rotterdam. Br. L. Mookhoek doopte Dirk van Leer.

Den daarop folgenden avond werd op het strand te Scheveningen een doopdienst gehouden en werd door Oud. J. J. van Langeveld gedoopt Antonia Sehlmeier; Antonia en Johanna Adriana Sehlmeier van Rotterdam werden gedoopt door Br. J. Boekhout; Dirk Rhijnsburger en Antoinette Cornelia Rhijnsburger geb. van Vuuren werden gedoopt door Oud. E. Schick en Simonie Meesters door Oud. M. L. Neerings.

Met vreugde verwelkomen wij deze menschen in de kudde van Christus, en wenschen hun geluk en vreugde op het door hen ingeslagen pad, biddend, dat de Geest des Heeren hen immer zal leiden en troosten.

Ingezegend

Zondag 20 Juni j.l. werd door Oud. M. L. Neerings ingezegend Antoinette Oeke Rhijnsburger en door gem.-president F. H. Jacobs Oeke Catharina Rhijnsburger, beiden van den Haag.

INHOUD

Handwagen-Pioniers	197	Welkom in Holland	206
De voornaamste deugd: Eer- lijkheid	198	De Handwagen-Pioniers. . .	207
Onder de Hollanders i/h Rotsgeb.	199	Verslag O.O.V.-Conferentie .	207
Jezus de Christus	209	Voor jonge ogen	209
Godsmannen van heden . . .	204	Nagalmen Conf.-sprekerskoor.	211
		Gebeurtenissen in de Zending	212

Uitgegeven door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland, Crooswijkschesingel 16b, Rotterdam (N.)

Verkrijgbaar in alle gemeenten der Zending.

Abonnementsprijs per jaar bij vooruitbetaling: Nederland f3.—, Buitenland f3.25 — Afzonderlijke nummers 15 cent. — Gironummer 240615.